

وی در خصوص مشکلات موجود در عرصه بازیگری سینما و تلویزیون می‌گوید: «وقتی بازیگر یا فرقی نمی‌کند، هنرمند از کار لذت ببرد، این مشکلات را هم تحمل می‌کند. نباید با مشکلات موجود لحن‌ها را خراب کنیم. به خصوص مسائل حاشیه‌ای که حریم و حرمت شغل و موقعیت کاریمان را خراب می‌کند. امیدوارم همه دوستان من هم به این موضوع توجه کنند که ما خود باید به کارها و دل‌مشغولی‌هایمان احترام بگذاریم.»

گفتگو با کامبیز درمبخش که این روزها کاریکاتورهایش روی دیوار گالری «سیحون» است

به دنبال نایابها در هنرهای تبسمی

عاطفه
محرابی

در میخس بی‌اغراق پرکارترین هنرمند پیشکسوت این سال‌های ایران به حساب می‌آید. او به تازگی نشان شوالیه ملی لیاقت دولت فرانسه را از دستان «برونو فوشه» - سفیر این کشور در ایران - دریافت کرد. در میخس اولین هنرمندی است که در هنرهای تجسمی ایران این نشان را می‌گیرد. این هنرمند بزرگ کشورمان از جمعه در گالری «سیحون» نمایشگاهی با عنوان «هنرهای تبسمی» برپا کرده است. به این بهانه گفتگویی را با او ترتیب دادیم که در ادامه می‌خوانید:

از نمایشگاه «هنرهای تبسمی» برایمان بگوئید و این که این آثار دارای چه خصوصاتی هستند؟

این نمایشگاه درباره هنر، هنرمند، اقتصاد هنر و تمام مسائل مرتبط با نقاشی، مجسمه‌سازی، گالری‌ها و متریالی که برای کارهای هنری از آن‌ها استفاده می‌شود، است. به علاوه در برخی آثار این نمایشگاه کارهای بعضی از هنرمندان مشهور دنیا با نگاهی طنزآمیز مورد نظر قرار گرفته است. این نمایشگاه که در مجموع شامل ۱۳ اثر می‌شود در گالری «سیحون» از جمعه ساعت ۴ بعدازظهر افتتاح شده و آغاز به کار کرده است. کارهای موجود در نمایشگاه بیشتر جنبه طنزآمیز دارند. حتی مسئله اقتصاد هنر، حراج‌ها، درآمد کم هنرمندان و بیکاری آن‌ها با نگاهی طنزآمیز در این نمایشگاه به تصویر کشیده شده است.

در باره دلیل انتخاب عنوان «هنرهای تبسمی» برایمان بگوئید.

عنوان هنرهای تبسمی را برای به بازی گرفتن عنوان هنرهای تجسمی برای این نمایشگاه انتخاب کردم.

چون آثار موجود در نمایشگاه طنزآمیزند، سعی کردم این طنز در عنوان انتخابی هم به کار رود.

آیا همه این آثار با تکنیک‌های یکسانی گرفته شده‌اند یا برای خلق آن‌ها از تکنیک‌های متفاوتی بهره بردید؟

معمولاً در کارهایم از متریال مرکب و جوهر روی کاغذ استفاده می‌کنم، ولی در میان کارهای این نمایشگاه علاوه بر تکنیک مرکب و جوهر از کلاژ هم استفاده شده است. به علاوه یکی از کارها با تکنیک اکریلیک روی بوم کشیده شده است.

معمولاً ایده‌های اولیه آثارتان چگونه به ذهن شما می‌رسد و چگونه آن‌ها را به مرحله اجرا می‌رسانید؟

در این نمایشگاه که در خصوص موضوع هنر و هنرمند برگزار می‌شود حدود ۱۰۰ کار دیگر دارم که هنوز آن‌ها را به مرحله اجرا نرساندم و تکمیل کردم. چرا که ما گالری بزرگی در ایران نداریم که بخواهیم همه این ایده‌ها را در آن‌ها به نمایش بگذاریم. برای همین همیشه سعی می‌کنم بهترین ایده‌هایی را که به ذهنم

می‌رسد، انتخاب کنم و آن‌ها را به تصویر بکشم. چون سوز و فکر کردن به سوزهای جدید برای من کار عادی شده است، ولی متأسفانه کمبود وقت به من اجازه نمی‌دهد که همه این ایده‌ها را بتوانم پیاده کنم. رسیدن به این ایده‌ها ماحصل کار حرفه‌ای و مطبوعاتی ۵۸ ساله من در ایران و جهان است و من در دوران بلوغ، باروری و شفافیت کارهایم به سر می‌برم. مردم و به خصوص جوان‌ها کارهای من را می‌شناسند.

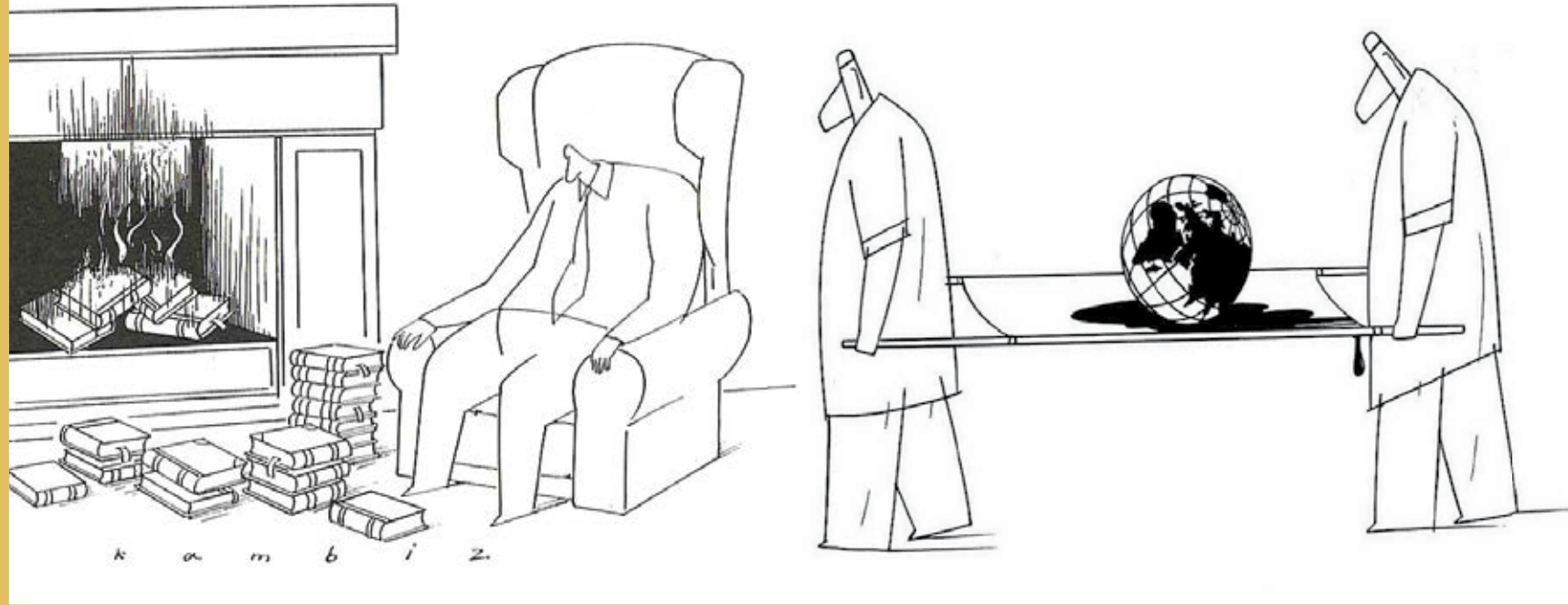
به طور کل برای رسیدن به ایده‌هایم چند مورد به من کمک می‌کند. اول این که گاهی اوقات یک حرفه‌ای در ذهنم ایجاد می‌شود و فکر جدیدی به ذهنم می‌رسد که آن را در ذهنم پردازش می‌دهم و به اجرا می‌رسانم. دیگر این که گاهی در اثر تجربه زیاد و نگاه انداختن بیش از حد به پیرامون و اطراف یک ایده برایم ایجاد می‌شود. گاهی هم در اثر دیدن کارهای دیگران به ایده‌های تازه‌ای می‌رسم. من خیلی چیزهای تصویری را می‌بینم و چه ایرانی چه خارجی این تصاویر را دنبال می‌کنم. حتی عکس، سینما و تئاتر را که به خلق تصاویر می‌پردازند دنبال می‌کنم و به آن‌ها فکر می‌کنم. در رسیدن به ایده‌هایم دنبال موضوعاتی هستم که کمیاب و نایاب شده باشند و کسی تا به حال به آن شکل به آن موضوع به خصوص فکر نکرده باشد.

سعی می‌کنم همه چیز را نوع دیگری ببینم و با نگاه معمولی از آن‌ها نمی‌گذرم. گویا شما معتقدید شهرداری نقش مهمی در حمایت از هنر کاریکاتور دارد. این مهم را در کشورمان چگونه می‌بینید؟

چون حمایت از هنر کاریکاتور در ایران بسیار کم است، ما باید خودمان را از حمایت‌های مردمی و دولتی حمایت بگیریم. در مسائل شهرداری و فرهنگ شهرنشینی و حتی شعار همیشگی خودش -مهربانی- می‌تواند با ابزار کاریکاتور فرهنگ‌سازی مهم و اساسی داشته باشد. تهران مشکلات زیادی دارد و مدعی هستم که هیچ هنری مانند کاریکاتور برای رفع این مشکلات کارایی ندارد. این هم نه به دلیل هنرمندان کاریکاتور نیست که به دلیل روح هنر کاریکاتور است؛ تفاوت می‌کند که یک پیام را با لیخنند منتقل کنید یا خیلی جدی و خشک!

کتاب «مینیاتورهای سیاه» شما سال گذشته همین حوالی رونمایی شد. یک بار دیگر از اهمیت این کتاب نزد خودتان بگوئید.

«مینیاتورهای سیاه» در فاصله سال‌های ۵۲ تا ۵۴ خلق شده‌اند و همه آن‌ها در ویژه‌نامه ادبی نشریه آیندگان منتشر شده‌اند. نشریه ادبی آیندگان یکی از معتبرترین نشریات ادبی دوران خودش بود که تمام چهره‌های به نام ادبیات ایران در آن می‌نوشتند. من بارها به دلیل کشیدن کاریکاتور از سوی اداره اطلاعات احضار شدم. با این که آن زمان سنم کم بود، اما نوعی لجبازی داشتم که دلم نمی‌خواست از کاری که شروع کرده‌ام دست بکشم و با وجود همه درس‌ها به کارم ادامه دادم. در آن دوران یکی از انتقادهایی که به مینیاتورهای سیاه من می‌شد این بود که چرا برخی از این کاریکاتورها فقط خط‌های سیاه هستند و چرا چشم و ابرو و دهان ندارند و حرف نمی‌زنند، اما با این همه من کارم را ادامه دادم.

GENERAL FORCE

جنرال فورس

SUPER SILENT Makes Your Dreams Come True

نسل جدید هود
فر | مایکروفر | قهوه‌ساز
سینک‌های دست‌ساز

نصب رایگان محصولات
۱۵ سال خدمات پس از فروش
۱۸ ماه گارانتی طلایی فورس سرویس

WWW.GENERALFORCE.NET
فروش: ۲۲۷۹۲۴۱۸-۲۲۷۹۲۴۱۵-۲۲۷۹۲۴۱۲